

РЕШЕНИЕ №36

№ 34

гр. С., 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С., ПЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Янко В. Чавеев

при участието на секретаря Дарина Ив. Николова
като разгледа докладваното от Янко В. Чавеев Гражданско дело №
20231870101025 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

И. К. А., действаща като майка и законен представител на малолетните Т. В. А. и В. В. А.а, е предявила срещу В. З. А. искове за заплащане на издръжка на всяко от децата в размер по 200 лв. месечно, считано от предявяване на исковите на 4.10.2023 г. до настъпване на основания за изменение или прекратяване на издръжките, ведно със законната лихва върху всяка просрочена месечна вноска, както и искове за заплащане на издръжка на всяко от децата в същия претендиран месечен размер за минало време за период от една година назад до предявяване на исковите. Обстоятелствата, на които се основават исковите, са изложени в исковата молба.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът не е представил отговор на исковата молба.

Пред съда малолетните ищци се представляват от адв. Е.К., упълномощена от тяхната майка и законен представител И. А.. Пълномощникът на ищците заявява, че поддържа всички искове, като отправя искане за изменение на исковите за издръжка за бъдеще време на всяко от децата чрез увеличението им по размер на 233,25 лв. месечно, предвид изменението на размера на минималната работна заплата за страната.

Ответникът заявява пред съда, че оспорва исковите за издръжка на сина си Т. А.. Твърди, че от раждането на това дете до настоящия момент то живее при баба си по бащина линия (майката на ответника), а не е отглеждано от своята майка, тъй като

уговорката между родителите на двете деца била едното дете да живее при единия родител, а другото – при другия. Срещу самото искане за изменение на исковите ответникът не излага възражения.

С протоколно определение, постановено в открито съдебно заседание на 29.01.2024 г., е допуснато изменение на исковите за издръжка за бъдеще време чрез увеличаването им до размер 233,25 лв. месечно за всяко от децата, считано от 01.01.2024 г. до настъпване на основания за изменение или прекратяване на издръжките.

Съдът, като прецени по свое убеждение събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и прав. страна следното:

Предявени са обективно и субективно съединени иски с правно основание чл. 143, ал. 2 и чл. 149 от Семейния кодекс (СК).

Независимо, че в исковата молба не са посочени общи размери на претендираните суми по исковите по чл. 149 от СК, ясна е волята на ищците тези размери да се определят от претендирания месечния размер на издръжката (200 лв.), умножен по броя месеци от претендирания едногодишен период на издръжката за минало време (т. е. 200 лв. x 12 месеца = 2400 лв.).

Исковите са на общо основание допустими, а по същество са основателни.

От представените удостоверения за раждане се установява, че Т. В. А. е роден на 03.08.2011 г., а В. В. А. е родена на 22.02.2018 г. и че И. К. А. е майка на двете деца, а ответникът В. З. А. е техен баща.

Установява се от показанията на свидетелката В.В. (майка на ответника), че родителите на децата преустановили фактическото си съжителство преди около три години, откогато в продължение на около една година майката на децата живеела при свидетелката, а ответникът не живеел с тях. После в известен период от време майката И. А. заедно с двете си деца и със св. В. живеели в Англия, след което св. В. и детето Т. се завърнали в България и понастоящем това дете живеело при свидетелката, а неговата майка изпращала за него пари и дрехи. Майката и свидетелката имали уговорка когато майката е в Англия, детето Т. да се отглежда от свидетелката, а когато последната работи в чужбина, за това дете да се грижи майката. Свидетелката В. сочи в показанията си, че от раздялата между родителите на децата преди три години до настоящия момент ответникът дал 200 британски лири, телефон и малък пръстен за сина си Т., а за Коледа през 2023 г. подарил на дъщеря си В. златни обици с тежест под 1 грам общо, като в целия този период не осигурявал други средства за децата и не полагал грижи за тях. За сочените от свидетелката В. обстоятелства показанията ѝ възпроизвеждат непосредствените ѝ впечатления за отглеждането на децата, в което участва и тя самата. Съдът кредитира изцяло тези показания – те са логични,

последователни и неопровергани от други доказателства. Родствената връзка по права линия между свидетелката и ответника не е основание за оценка на показанията ѝ като заинтересувани в негова полза или вреда, тъй като по един житейски правдив начин тя излага пред съда обстоятелства относно действителното отношение на ответника към грижите за отглеждането и възпитанието на децата.

Всеки родител дължи издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си.

Събраните по делото доказателства обосновават извод, че в един тригодишен период от фактическата раздяла между майката на децата и ответника до настоящия момент децата се отглеждат от тяхната майка и от баба им по бащина линия, като ответникът не участва в тяхното отглеждане и в осигуряването на средства за тяхната издръжка. Подаръците, които ответникът е правил на децата си в този период – пари (200 британски лири), телефон и пръстен за детето Т. и златни обици за детето В. – са обичайни, но и епизодични, поради което не могат да подкрепят твърденията на ответника (тези твърдения не са подкрепени и от други доказателства), че именно той е поел издръжката на едното от децата си по уговорка с тяхната майка. От друга страна, обстоятелството, че в отглеждането на детето Т. участва активно майката на ответника не може да обоснове извод, че поведението на последната е осъществявано от негово име и за негова сметка; напротив – установява се, че именно майката на децата осигурява средствата за осъществяване на фактическите грижи за това дете от баба му по бащина линия.

Затова с оглед установените по делото обстоятелства, че родителите на малолетните ищци не живеят заедно и че за децата полагат грижи единствено тяхната майка и баба им по бащина линия (която в случая е трето лице, а не действа по поръка и за сметка на ответника), ответникът като техен баща също им дължи издръжка.

Предвид разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от СК, размерът на издръжката, която родителят дължи на ненавършило пълнолетие свое дете, се определя според нуждите на детето и възможностите на родителя. В чл. 142, ал. 2 от СК е установен минимален размер на тази издръжка – 1/4 от установената за страната минимална месечна работна заплата, която с ПМС № 193/12.10.2023 г. (обн. ДВ, бр. 87/2023 г., в сила от 01.01.2024 г.), е определена на 933 лв., т. е. минималният размер на дължимата от ответника издръжка на всяко от децата е 233,25 лв. месечно, считано от 01.01.2024 г..

При определяне на общата сума, необходима за месечна издръжка на ненавършилите пълнолетие деца, която да осигурява условия на живот, необходими за правилното им развитие, на основание чл. 143, ал. 1 от СК съдът изхожда не само от нуждите на децата, но и от възможностите на двамата им родители.

Твърденията в исковата молба за обстоятелствата, че детето Т. е ученик в V-ти клас в Обединено училище „Н.Р.“ в гр. С., както и че детето В. е със забавено развитие,

поради което не е записана в детска градина, а посещава логопед в гр. С., са доказани, защото са подкрепени от представени писмени доказателства, а и не са оспорени от ответника. Въз основа на тях съдът намира, че нуждите на детето Т. от издръжка обективно следват от възрастта му, в която той непрекъснато израства физически, съзрява психически и се поставя началото на социалното му вграждане, а нуждите на детето В. са по-големи от обичайните нужди на дете на 6-годишна възраст с оглед констатираните от лекар в ГП СИП „Д.П.З.“ ООД, гр. С. дефицити във всички сфери на развитието ѝ, които предполагат необходимост от средства за задоволяване на нейни специфични потребности.

По делото не са установени конкретни величини на доходите на родителите на децата от трудова дейност, от използване на имущество и от други източници. Издръжките за бъдеще време обаче са поискани в минималните размери съгласно чл. 142, ал. 2 от СК и затова е безпредметно по делото да се подлагат на конкретна оценка възможностите общо на родителите да осигуряват средства за издръжката на децата си и тези възможности да се съпоставят с нуждите на децата с цел определяне на размерите на тези издръжки. Ответникът безусловно дължи на ненавършилите пълнолетие свои деца издръжки за бъдеще време в поисканите минимални размери по чл. 142, ал. 2 от СК. Същият е мъж на 33 години, няма данни да е с намалена работоспособност или да е задължен за издръжка към трети лица – следователно може и е длъжен да отделя по 200,00 лв. месечно (т. е. по 6,67 лв. на ден), а от 01.01.2024 г. – по 233,25 лв. месечно (т. е. по 7,78 лв. на ден) за издръжка на всяко от собствените си деца.

Ето защо исковете за издръжка за бъдеще време на децата Т. В. А. и В. В. А. са основателни и следва да бъдат изцяло уважени в предявените им размери съгласно допуснатото изменение на исковете.

Ответникът, като баща на малолетните ищци, им е дължал издръжка в претендирания период от една година до предявяване на иска на 4.10.2023 г. В този период ответникът не е участвал в грижите за отглеждането и възпитанието на децата и в осигуряване на издръжката им. Обичайните и – в случая – епизодични подаръци, които ответникът е правел на децата си в този период не могат да компенсират задължението му за издръжка за период от една година до предявяване на исковете. Изводите на съда, обосновавали преценката относно размера на дължимата издръжка на децата за период от 04.10.2023 г. до 01.01.2024 г., са меродавни и при определяне на размера на издръжката им за минало време – в периода от 04.10.2022 г. до 03.10.2023 г. включително този размер е по 2400 лв. за всяко дете.

По тези съображения исковете за издръжка на всяко от децата за минало време са основателни и следва да бъдат изцяло уважени.

На основание чл. 242, ал. 1 от ГПК съдът следва да постанови предварително

изпълнение на решението в частта му относно присъдените издръжки.

По разноските.

С оглед изхода на делото, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на РС – С. държаВ. такса за разглеждане на делото в размер 863,76 лв., от които 671,76 лв. – върху тригодишните платежи на присъдените издръжки за бъдеще време и 192,00 лв. върху присъдените издръжки за минало време (предвид разпоредбата на чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК).

Наред с това, предвид изхода на делото и направеното от ищеца искане, ответникът следва да бъде осъден да му заплати направените по делото разноски в размер 500,00 лв. за платено адвокатско възнаграждение съгласно представения договор за праВ. защита и съдействие.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА В. З. А., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. С., ул. „З.“ № и понастоящем с адрес за връчване на съдебни книжа гр. С., ул. „П.“ № да заплаща на малолетното си дете Т. В. А., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител И. К. А., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес гр. С., ул. „З.“ №, издръжка в размери, както следва: 200,00 лв. месечно за периода от предявяване на иска на 04.10.2023 г. до 31.12.2023 г. включително и 233,25 лв. месечно, считано от 01.01.2024 г. до настъпване на основание за изменение или прекратяване на издръжката, които суми са платими до 10-то число на месеца, за който се отнасят, ведно със законната лихва върху всяка просрочена месечна вноска до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА В. З. А., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. С., ул. „З.“ № и понастоящем с адрес за връчване на съдебни книжа гр. С., ул. „П.“ №, да заплаща на малолетното си дете В. В. А., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител И. К. А., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес гр. С., ул. „З.“ №, издръжка в размери, както следва: 200,00 лв. месечно за периода от предявяване на иска на 04.10.2023 г. до 31.12.2023 г. включително и 233,25 лв. месечно, считано от 01.01.2024 г. до настъпване на основание за изменение или прекратяване на издръжката, които суми са платими до 10-то число на месеца, за който се отнасят, ведно със законната лихва върху всяка просрочена месечна вноска до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА В. З. А., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. С., ул. „З.“ № и понастоящем с адрес за връчване на съдебни книжа гр. С., ул. „П.“ №, да заплати на малолетното си дете Т. В. А., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен

представител И. К. А., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес гр. С., ул. „З.“ № , сумата 2400,00 лв., представляваща издръжка за минало време за периода от 04.10.2022 г. до 03.10.2023 г. включително.

ОСЪЖДА В. З. А., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. С., ул. „З.“ № и понастоящем с адрес за връчване на съдебни книжа гр. С., ул. „П.“ № , да заплати на малолетното си дете В. В. А.а, ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител И. К. А., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес гр. С., ул. „З.“ № , сумата 2400,00 лв., представляваща издръжка за минало време за периода от 04.10.2022 г. до 03.10.2023 г. включително.

ПОСТАНОВЯВА, на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК, предварително изпълнение на решението относно присъдените издръжки за минало и бъдеще време.

ОСЪЖДА В. З. А., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. С., ул. „З.“ № и понастоящем с адрес за връчване на съдебни книжа гр. С., ул. „П.“ № , да заплати в полза на С.Р.С. сумата 863,76 лв., представляваща общ размер на дължими държавни такси за производството по делото върху присъдените издръжки за минало време и върху тригодишните платежи на присъдените издръжки за бъдеще време, както и сумата 5,00 лв. за служебно издаване на изпълнителен лист, в случай, че присъдената сума не бъде внесена доброволно.

ОСЪЖДА В. З. А., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. С., ул. „З.“ № и понастоящем с адрес за връчване на съдебни книжа гр. С., ул. „П.“ № , да заплати на Т. В. А., ЕГН ***** и на В. В. А.а, ЕГН *****, чрез тяхната майка и законен представител И. К. А., ЕГН *****, сумата 500,00 лв. за разноски по делото за платено адвокатско възнаграждение.

За присъдените в полза на С.Р.С. суми да се издаде служебно изпълнителен лист.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред С.О.С. в двуседмичен срок от обявяването му на 11 март 2024 г., а в частта с характер на определение относно предварителното му изпълнение – с частна жалба пред С.О.С. в еднеседмичен срок, считано от същия начален момент.

Съдия при Районен съд – С.: _____